

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 61. Parlamentorum vindicta contra hoc Inquisitionis decretum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

cizæ adversantia damnata fuerunt, eorumque lectio, venditio &c. sub gravissimis pœnis ac censuris interdicta: Eadem schismatici & hæresi proximi scripti nota perstringebatur Cardinalis Noaillii appellatio. Hoc vero Inquisitionis iudicium summus Pontifex sua auctoritate approbavit, & illis, qui ad Franciæ Episcopatus ac beneficia a Rege nominabantur, confirmationis literas concedere renuit, nisi de eorum orthodoxia certus esset, ac nominati se Constitutionem acceptaturos promississent, quamvis Cardinalis Tremolius fuisset minitatus, se concordatorum executionem a Papa petiturum, nec ultra pro Beneficiis a Gallis ad Datariam recursum iri.

Sæc. XVIII.

A. C. 1717.

§. LXI.

Parlamentorum vindicta contra hoc Inquisitionis iudicium.

Ad hanc severitatem contra Appellationes interjectas summus Pontifex non semel provocatus videbatur iniuriis Parlamentorum ausibus: Non semel enim suis edictis Archiepiscoporum Episcoporumque mandata ad tuendas fidei veritates edita prohibuerunt, atque infamis rogi pœna per carnificem publice plectere præsumpsere: Tam longe

Sæc. XVIII. longe autem aberant Appellantes, ut
A.C. 1718. Pontificem pro officii sui debito ad hanc
 publicam proscriptionem processisse, &
 nonnisi laceffitum talionis jure usum
 fuisse excusarent, quin potius omne li-
 voris virus in eum effundere, ex con-
 dicto certarent: utque Pontificis aucto-
 ritatem, agendique rationem infimæ
 etiam plebi exosam redderent, in vul-
 gus spargebant, quod Pontifex, eoquod
 tribus Ecclesiasticis ad beneficia a Rege
 nominatis, nisi de eorum obsequio cer-
 tus esset, Apostolicas confirmationis li-
 teras concedere renueret, novum *For-
 mularium* in Franciam invehere molir-
 retur. Hic rumor tam secundis auri-
 bus, atque sine latentis doli suspitione
 excipiebatur, ut etiam Rex præteritis
 tribus Ecclesiasticis, ne hac super re
 quicquam Romam perscriberent, inhibe-
 beret, veritus, ne Pontifex ab eis Bullæ
 subscriptionem exigeret: Verum Pon-
 tifex nec *Formularium* novum inve-
 here, nec subscriptionem exigere, sed
 duntaxat de sana nominatorum fide au-
 thentico testimonio certior fieri inten-
 derat, unde etiam, quamprimum Tre-
 mollius de horum Præsulum subjectione
 erga Bullam coram Pontifice scripto
 tenus testabatur, mox Hic petitas con-
 firmationis literas nominatis duodecim
 Ecclesiasticis die undecima Maij ex-
 pediri

pediri iussit. Dissipata hujus terricu-
 lamenti umbra Appellantes magis effi-
 caces sese vindicandi modos quærebant,
 ac præprimis Parlamentum Parisiense
 ad damnandum Pontificis decretum in-
 citabant, simulque in sui causam di-
 ferti ac copiosi ipsum etiam Regentem
 eo inducebant, ut Noaillio pollicere-
 tur, se, ut ejusmodi edicta a Pari-
 sienti, ceterisque Regni Parliamentis
 ederentur, procuraturum, ea tamen
 lege, ne Cardinalis suam appellatio-
 nem publicam redderet. nec hac agendi
 ratione prior ipse schismatis vexillum
 erigeret. Id sine tergiversatione Noaillio
 pro more suo spondente, Parisiense Parla-
 mentum suum edictum die vigesima octa-
 va Martii ad omnia Regni Parla-
 menta transmisit, eo fine, ut ea sui edicti typum
 Parisino conformarent: Paruere ex Par-
 lamentis Rhedonense, Bisantinum,
 Burdegalense, & Bituricense, Meten-
 se, & Tholosanum; Aquense autem
 fluctuabat, & Duacense palam profite-
 batur, se non posse suppressere Sedis
 Apostolicæ decretum, quod res fidei
 concerneret: Arelatensis quoque Archi-
 episcopus, priusquam sacros conferret
 ordines, prolixo sermone circa Consti-
 tutionem habito Appellantes Episcopos,
 & Noaillum Cardinalem inter hæreti-
 cos & schismaticos recensuit, cunctis-
 que

Sæc. XVIII.
 A. C. 1718.

Sæc. XVIII. que ad S. Ordines promovendis formulam de promittenda erga Constitutionem subjectione signandam tradidit, cumque Benedictini Abbatia Montis-Majoris se formulæ Alexandri VII. subscribere paratissimos exhiberent, novam autem hanc formulam signare detrectarent, Archiepiscopus eis, Ordines conferre renuit.

§. LXII.

Ultimus Rohanii & Bissy Cardinalium ceterorumque Acceptantium conatus ad flectendos renitentes.

Lafiteau l. c. pag. 114.

Interim summo Pontifici nuntiatum erat, Rhemense Capitulum suam appellationem in Archiepiscopi sui contumeliam & contemptum innovasse, eapropter cunctos Opponentes a fidelium communione per Bullam in universum Orbem transmissam segregare statuit: Eo comperto Acceptantes Episcopi, ut tantam ignominiam a suis Confratribus averterent, ultimum admoturi arietem, eorum impulsu Bissyus datis ad Papam literis eundem rogabat, ut hanc pœnam, quamvis promeritam pro sua tamen benignitate differret, eo quod Serenissimus Regens ad ejus preces denuo amicas consultatione